

staar bagved Reklameringen af dette Instrument, der sælges fra Amerikansk Gummivarelager i Vestergade. Den højtærede Justitsminister nævnte vedkommende Forfatterinde ved Navn.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om § 237 i dens nuværende Skikkelse vilde kunne anvendes overfor en saadan Reklame og modnævnte Forfatterinde? At den Trafik og Forretning, som hun driver, moralsk set er ganske forkastelig, er vel alle sundt tænkende Mennesker enige om, og det fremgaar jo ogsaa af de Avisartikler, der i den senere Tid har været, dette Spørgsmaal vedrørende, men man har ikke Følelsen af, at den nugældende Straffelov kan sætte en Stopper for denne Trafik, skønt ikke blot Dr. Dahl, men ogsaa Professor Gammeltoft meget stærkt har taget til Orde mod hendes Fremgangsmaade. Jeg vil gerne spørge, om Udbud af den Slags Genstande, som jeg her har talt om, kan forbydes, hvis det foreliggende Lovforslag bliver ophøjet til Lov. Ved samme Lejlighed vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke synes, der var Grund for Justitsministeren til at gøre sin Indflydelse gældende saavel overfor Finansudvalget som indenfor Regeringen og foranledige, at den nævnte Forfatterinde, der i Øjeblikket staar opført paa Finansloven med en Hædersgave, ganske stille gik ud af Finansloven. Man kan efter min Mening ikke faa en Hædersgave paa Finansloven for sin Virksomhed, samtidig med at man driver den Trafik, som hun gør — de to Ting er saa modstridende som vel muligt.

Jeg har nu peget paa adskillige af de Pletter, som efter min Mening findes paa Lovforslaget — det kunde være fristende at fremhæve nogle flere, men jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid ikke gøre det —, og jeg har ogsaa peget paa enkelte af de Forbedringer af den nuværende Straffelov, som Lovforslaget efter min Mening indeholder. Jeg vil gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at det forekommer mig, at Ministeren i alt for høj Grad har lagt den moderne Storbys Liv og Retsopfattelse til Grund for mange af de Ændringer, Lovforslaget indeholder. Lovforslaget er ikke Udtryk for Flertallet af det danske Folks moralske og religiøse Synspunkt. Selv om den højtærede Justitsminister i en Replik til det ærede Medlem Hr. Blang før sagde, at han ikke tænkte paa at ville tage Hensyn til de Bibelsteder, som det ærede Medlem anførte,

saa vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at et Citat af Bibelen ikke er ringere end mangfoldige af de Citater, der bruges her i Rigsdagen, i alt Fald gives der jo ingen Bog i hele Verden, der er saa udbredt som netop Bibelen. En Bog, der er oversat paa ikke mindre end 500 Sprog, synes jeg nok, der kunde være Grund og Ret til at citere — jeg ser i denne Forbindelse ganske bort fra det kristelige.

Naar jeg siger, at det ikke er Flertallet af det danske Folks moralske og religiøse Synspunkter, der er udtrykt i flere af de her nævnte Paragraffer, mener jeg, at et sundt og livskraftigt Folk har ikke saadanne Moral- og Sædelighedsbegreber — i alt Fald er det ikke den Slags Begreber, man ønsker lovfæstet —, det er meget snarere et overkultiveret eller rettere et degenereret Folks Moral, der her er udtrykt, og det danske Folk er som Helhed ikke et degenereret Folk. Jeg haaber, at dette maa blive fjernet af Lovforslaget, inden det bliver til Lov.

Til Slut vil jeg sige, at naar jeg særlig har fremhævet en vis Del af Lovforslaget, har jeg gjort det for den danske Ungdoms Skyld, ikke fordi jeg er Sortseer, men fordi jeg gerne vil være med til, at vi gennem vor Lovgivning ikke skal afsvække eller forplumre de sædelige Begreber, men saa vidt muligt i den Kamp, den danske Ungdom har, og som vi fra vor egen Ungdom ved, den har, række den en hjælpende Haand.

Jeg har ikke kunnet undlade at lægge Mærke til og har glædet mig over, at Ministeren baade den ene og den anden Gang var inde i den Tankegang, som jeg var inde i; jeg vil blot ønske, at det maa komme stærkere frem, og at det foreliggende Lovforslag kan blive endnu stærkere præget af det. Der skal nemlig ikke lovgives under Hensyntagen til moralsk eller sædeligt degenererede Individuers Behagelighed, men saaledes, at der tages Sigte paa at skabe gode Betingelser for en god, sund og sædeligt og moralsk handlekraftig Ungdom. Det er det, der tjener vort Land bedst.

Jeg vil haabe, at Lovforslaget, naar det en Gang bliver til Lov, maa faa en saadan Skikkelse, at det netop kommer til at udtrykke det danske Folks Retsopfattelse i sædeligt og moralsk Henseende.

Svend Nielsen: Jeg havde oprindeligt ikke tænkt mig at tage Ordet under Behandlingen af dette Lovforslag, selv om der var adskillige Ting, jeg kunde have Lyst til at gøre Bemærkninger om. Men